

Adviezen verordeningen Jeugd 2017 en WMO 2017

Adviesraad Sociaal Domein Nuenen c.a.

27 juli 2017

Op basis van de “Verordening Jeugdhulp 2017 gewijzigd” dd. 6 juli 2017 en de “WMO verordening 2017” dd. 7 juli 2017, van de discussie in de ASD op 13 juli met de Mw. Van Onzenoort en haar reactie op onze vragen van 14 juli, komt de ASD tot een positief advies.

Het zijn goede verordeningen. Specifiek de verordening jeugdhulp is goed leesbaar voor een leek. Complimenten.

Het is aan te raden de twee verordeningen naast elkaar te leggen en ze te vergelijken. Zo is eenvoudiger te zien of nog iets ontbreekt en/of artikelen kunnen worden versimpeld.

Uit de schriftelijke antwoorden van 14 juli blijkt dat de Gemeente artikelen over bezwaarmogelijkheden, een second-opinion en een hardheidsclausule bewust niet heeft opgenomen. De Algemene Wet Bestuursrecht voorziet al in een bezwaarmogelijkheid. De beschikbare onafhankelijke cliëntondersteuning kan de cliënt terzijde staan. In de beschikking moet daar dan wel naar worden verwezen.

Omdat beide verordeningen uitgaan van maatwerkvoorzieningen is de noodzaak van een hardheidsclausule niet meer noodzakelijk.

Toch geven de formuleringen in de verordeningen aanleiding tot enkele vragen. De ASD adviseert bij de beantwoording van deze vragen na te gaan of de formuleringen in de verordeningen moeten worden aangepast.

Vragen bij beide verordeningen:

- Wat is er geleerd van de voorgaande verordeningen? Zijn geconstateerde knelpunten bij de uitvoering nu vermeden en/of verminderd?
- Zijn deze verordeningen een een-op-een vertaling van de wet of heeft de Gemeente bij bepaalde onderwerpen ook eigen, extra, beleid geïntroduceerd. Zo ja waarom juist bij deze onderwerpen?
- In artikel 13 van Jeugd en artikel 18 van WMO wordt de eigen onderhandelingspositie met de zorgaanbieders bij voorbaat bekend gemaakt. Verplicht de wet de Gemeente om dit te doen in de verordening?

In situaties met marktmacht voor de Gemeente schept het duidelijkheid. Dat lijkt reëel voor ZZP'ers, maar is minder vanzelfsprekend voor grote instellingen. Deze hebben door hun quasi monopolyposities ook marktmacht. Bovendien verhindert een gedetailleerde beschrijving dat wordt afgeweken van de huidige werkwijzen en dat belemmert de noodzakelijke innovatie en de reductie van kosten in de zorg.

Jeugd

- Artikel 5: Wat te doen als de jeugdige en de ouders niet op een lijn zitten. Wie is dan de doorslaggevende gesprekspartner?
- Artikel 6: Als er geen overeenstemming wordt bereikt, wordt er dan geen verslag gemaakt? Wat is dan de status van de hulpvraag? Wordt er dan een dossier opgebouwd?
- Artikel 7.4: Is er altijd een verslag? Ook bij een ondersteuningsplan (zie ook artikel 8.2)?
- Artikel 8.2: Is er pas een verslag als het door beide partijen is ondertekend?
- Artikel 10.4: Mag het college zelf bepalen wanneer zij hulp uit het PGB van een cliënt voor vergoeding in aanmerking laat komen? Kan zij hulp uit het eigen sociale netwerk uitsluiten?

- Artikel 11: Het beoogde resultaat wordt benoemd in de beschikking. Compliment! Kan er worden opgenomen dat er een toetsmoment komt? Wat als het beoogde resultaat niet wordt behaald? Wat kan de gemeente en wat kan de burger in dat geval?
- Artikelen 5, 7 en 12: Gelden deze artikelen ook voor behandelingen die via doorverwijzing van de huisarts tot stand zijn gekomen?

Observatie: De Gemeente streeft, terecht, naar een behandeltraject via het CMD, in plaats van een verwijzing via de huisarts. Dat geeft meer mogelijkheden integraal te kijken (CMD heeft meer informatie over de context van een hulpvraag) en het biedt de mogelijkheid de behandeloptie aan te passen aan de hulpvraag (niet gelijk de meest omvattende en duurste hulp, ontkoppeling van probleemanalyse en -oplossing). Echter, als je als cliënt de keuze hebt tussen verwijzing via de huisarts of via het CMD, dan is de weg via de huisarts het snelste en eenvoudigste (volgens de verordening). De wet staat deze snelle route toe. Kan de Gemeente meer doen om de cliënt EN de huisarts te stimuleren toch de route via het CMD te kiezen? Bijvoorbeeld door de cliënt en de huisarts nog meer te laten zien dat het CMD betrouwbaar is, zorgvuldig werkt en dankzij de integratie binnen het CMD van vele disciplines een bredere context kan bieden om de hulpvraag te plaatsen en, via een probleemanalyse, te vertalen naar behandelplan, al dan niet met derden. De landelijke overheid maakt afspraken met zorgaanbieders o.a. over budgetten en procedures. Ook de zorgverzekeraars maken dit type afspraken met zorgaanbieders. Kan de Gemeente dat, in een overleg met de huisartsen, ook doen? Indien dat niet kan, lijkt het aan te bevelen enige sturing voor de Gemeente te bepleiten, bijvoorbeeld via de VNG.

WMO

- Wellicht kan de WMO verordening qua stijl iets eenvoudiger, zoals de jeugdhulpverordening.
- Artikel 7 lid 2: Het woord 'kan' impliceert dat dit een keuze is van de gemeente. Wanneer zou de gemeente een ondertekend verslag, waarop dit door aanvrager is aangegeven, níet als aanvraag aanmerken?
- Artikel 10: Resultaat wordt benoemd in de beschikking. Compliment! Kan ook worden opgenomen dat er een toetsmoment komt? Wat kan de gemeente en wat kan de burger als het beoogde resultaat niet wordt behaald?

Naar aanleiding van onze discussies kwamen nog de volgende vragen aan de orde. Mogelijk behoren deze onderwerpen niet thuis in de verordeningen, maar op enig moment moet de Gemeente daar wel een besluit over nemen.

- Zijn de tarieven voor PGB jeugd veranderd in 2017? Of zijn nog steeds alle hulpvormen mogelijk net als de wet in 2015. Enkele gemeenten hebben voor vereenvoudiging gekozen, bijvoorbeeld nog een 5-tal soorten hulp met vastgestelde uurtarieven. In het verleden werd daar 75% gehanteerd van het ZIN tarief maar dat is nu niet meer zo. Hoe is dat in Nuenen?
- De groter aanbieders jeugd (TAJ aanbieders of B-aanbieders genoemd) kunnen nu meedoen met het elektronisch aanvragen en factureren in de regio zodat informatie op cliëntniveau bekend wordt. Voor een aantal is er nog wel een soort van voorschot-regeling van toepassing. Ook genieten deze aanbieders garanties die kleinere niet hebben. Komt er nu in Nuenen ook op cliëntniveau inzicht in aantallen en soorten zorgvraag?
- Hoe zit het met de wachtlijsten GGZ? Loopt men daar tegen aan?
- Welke soorten van huishoudelijke hulp worden nog wel toegekend indien dit echt nodig is? Kent de verordening of de toelichting daarop een vorm van tegemoetkoming voor ouderen die het echt niet kunnen betalen?
- Is er een waarborg voor een stapeling van CAK, ofwel eigen, bijdragen (WMO)? Zit daar een maximum aan, wordt dat in de gaten gehouden en door wie?

In de verwachting dat adequaat wordt gereageerd op onze vragen en opmerkingen, adviseert de ASD positief over de “Verordening Jeugdhulp 2017 gewijzigd” dd. 6 juli 2017 en de “WMO verordening 2017” dd. 7 juli 2017.

P.P.J. van den Bosch,
Voorzitter Adviesraad Sociaal Domein Nuenen c.a..